

INTERVIU

cum și în Elveția, unchiul meu și-a recunoscut fratele în fața instanțelor și a autorităților și a împărțit deja cu el averea bunicii mele.

- Considerați întemeiat motivul pentru care Înalta Curte de Casație și Justiție a amânat până în 31 ianuarie 2012 judecarea dosarului?

- Nu doresc să comentez dacă motivul este întemeiat sau nu, odată ce judecătorii l-au luat în considerare. Avocatul celeilalte părți a invocat mai multe motive, însă restul au fost respinse. Cel acceptat a fost necitarea unui martor care, de fapt, nu are nici o legătură cu chestiunea judecată. Este vorba de fiica ultimei soții a tatălui meu. Martora s-a născut dintr-o căsătorie anterioară celei cu Prințul Carol Mircea. Ea locuiește în Anglia și nu a fost adoptată de tatăl meu. Nu vrea să fie implicată în acest proces. Totuși, avocatul fostului Rege Mihai i-a trimis inițial o citație în limba română. Ea nu cunoaște limba noastră, așa că a fost nevoie de o retrimiteră a citației, care s-a întocmit prea târziu. Pe 31 ianuarie

2012, cred că justiția nu va mai fi împiedicată în nici un fel să judece pe baza documentelor și dovezilor ce i s-au prezentat.

- Câte instanțe din România au recunoscut hotărârea de la Lisabona. Vă rog să ni le precizați.

- Poate cel mai important lucru ce trebuie spus este că decizia definitivă și irevocabilă din aprilie 1955, de la Lisabona, în care Curtea recunoaște că tatăl meu este primul fiu legitim al Regelui Carol al II-lea, acordându-i totodată și toate drepturile succesoriale convenite, a fost recunoscută și aplicată de mai multe instanțe europene. În 1957, decizia de la Lisabona a fost recunoscută în Franța, la Tribunalul "de la Grande Instance de Paris", cea mai înaltă instanță franceză. În 1963, tatăl meu a obținut recunoșterea și la Înalta Curte de Justiție din Marea Britanie și a primit documente cu titlul regal recunoscut de Casa Regală a Marii Britanii. În România, în 1995, Tribunalul din Alexandria recunoaște, prin aceeași procedură ca și în străinătate, cea de exequatur, sentința din

Portugalia. Unchiul meu Mihai a atacat decizia, dar a pierdut la Curtea de Apel din București în 1999. Apoi, în martie 2002, se decide rejudecarea procesului din motive procedurale, ca apoi, în iulie 2002, să recâștig, în numele tatălui meu, procesul de exequatur. Unchiul meu a atacat din nou decizia, din nou a pierdut. Atacă din nou, din nou pierde în 2003. Acum procesul a ajuns la Înalta Curte de Justiție și Casație a cărei decizie nu va mai putea fi atacată.

- Dacă veți câștiga acest proces istoric ce promiteți românilor?

- Am declarat în mai multe rânduri că eu consider că parte din averea regală aparține poporului român. Aici mă refer la Castelul Peleş care a fost ridicat de Regele Carol I ca simbol al regalității române și independenței țării. Este normal să respect dorința strămoșilor de a dona partea mea statului român care, ca și până acum, se va asigura că această bijuterie arhitecturală nu va fi niciodată transformată într-un hotel sau vreun cazino de lux. După ce voi deveni șeful Casei Regale, îi asigur pe români că nu mă voi schimba. În ianuarie 1990, am fost primul membru al Familiei Regale care s-a întors în țară și am înființat Fundația "Prințul Paul pentru România" care, până acum, a oferit donații în valoare de 6,5 milioane de euro. Voi continua pe acest drum și, împreună cu prințesa Lia, soția mea, nu vom înceta să fim ambadori ai țării noastre în afară, pentru a reprezenta România ca pe un stat modern, ca o putere economică și ca o țară cu un important potențial turistic. De doi ani am devenit părinții unui băiețel și ne vom strădui să îi oferim o educație în spiritul tradițiilor românești. Va fi un prinț care va face cinste Familiei Regale a României.

- Cum comentați scenariul potrivit căruia prințul Charles al Marii Britanii ar renunța la tron în favoarea fiului său William, urmând - dată fiind înrudirea cu Casa Regală din România - să urce pe tronul lui Carol I?

- Nu cred că este un scenariu realist. În prezent, Marea Britanie este o monarhie constituțională, România, o republică. Aceasta a fost dorința exprimată prin vot de celor două națiuni. Pentru ca țara noastră să redevină monarhie, demersurile sunt îndelungi și costisitoare. Problemele economice și sociale sunt prioritare la noi. Acestea ar trebui să ne preocupe și abia apoi ne putem pune problema reinstaurării monarhiei constituționale, în cazul în care românii ar dori acest lucru. Eu nu am auzit niciodată vreo discuție privind interesul Prințului Charles de a deveni rege în România, chiar dacă acesta este recunoscut ca un susținător și un iubitor al zonelor rurale din Transilvania. Personal, nu cred că Prințul Charles va face demersuri pentru a urca pe un posibil viitor tron românesc.

Lucia Ivănescu